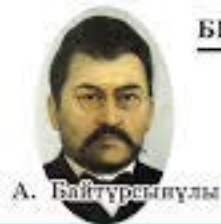

БІЗ ТІРІ БОЛУЫМЫЗ КЕРЕК. ТІРІ БОЛУ ҮШІН - ІРІ БОЛУЫМЫЗ КЕРЕК!

ҚАЗАҚҰН

ҰЛТТЫҚ ПОРТАЛ

qazaquni@mail.ru

Қош, менің кемеңгерім...
Рахымжан қазасына
(Асында оқылған экспромт-реквием)

Жылатқанда жаныңды мына қайғы,
Ықты-жарды ешкімнен сұрамайды.
Озмышың оза алмай опындырар
Заманында зарлатқан ұлы Абайды.
«Тізе бүкпес тағы кім қалды екен» деп,
Жазмышың жабықтан сығалайды.
«Қимасыңа, дегендей, қамыға біл,
Сыйласыңды, дегендей, сағына жүр»,
Жұлып алды жақсыңды тағы да бір,
Суынып та болған жоқ әлі қабір,
Жер-бесікке бөленген жайсаңың мен
Топыраққа көмілген тары да бір...
Қанды қолмен қолқанды суырғандай,
Табаға сап жаныңды қуырғандай,
Сең соққандай сұрықсыз сенделесің,
Талма тұстан инемен у ұрғандай,
Көзі тірі кемеңгер таба алмайсың
Келешекке көтерер туың қалмай.
Суық қолын салды Ажал қаны қатып,
Жары менен ұрпағын аңыратып.
Ұлыс мынау ұлардай шулап қалған,
Тар қолтықтың түбінен тәңір атып,
Қазақ қалды қазадан сабақ алмай,
Арсыз күлкі, арзан сөз жамыратып...
«Қазақ ғажап десек те, қазақ – аңыз»,
Көзге мақтап,
Сыртыңнан жазар арыз.
Қазақтыққа қашан біз қайыл болып,
Кәззаптықтан қашан біз тазарамыз?!
Ай, Раха!
«Мәні бар ма тірліктің?» дегендейін,
Кете бардың...
Сән кетті сенен кейін...
Жан-дүние, санамыз сылтып қалды,
Бір ұйқасы кеміген өлеңдейін.
Атыраудың айдынына елеңдейін –
Қайта айналып соғардай кемең кейін...
Қош, менің кемеңгерім...

Ұлықбек Есдәулет,
ақын, ҚР Мемлекеттік сыйлығының лауреаты.